

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ὁγδοος ὁ χρόνος εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Χίλια ὀκτακόσα κι' ἑννενῆντα ἓνα,
πάντα κάθε χρόνο τὰ συνειθισμένα.

Τῶν ὁρῶν μας μεταβολή, — ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Ὁ Ρωμῆος τὴν ἐβδομάδα — μόνον μιὰ φορὰ θὰ βγαίνει,
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεδαίνει.
Συνδρομητὰς θὰ δέχομαι — γιατί λεπτά δὲν ἔχομε,
καὶ τῶν Ἀθηναίων τὴν πόλιν — καὶ εἰς τὴν ἁλλοδαπήν.
καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅλην — δίχως νάξια κι' ἐντροπήν.
Συνδρομή γιὰ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα καὶ μόνον,

γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη — δεκαπέντε καὶ 'στὸ χέρι.
Κι' ἓνα φύλλο ἂν κρατῆς — ἔγινες συνδρομητής,
κι' ὅποιος τὸν παρὰ δὲν δίδει — θὰ τὸν φάη μαῦρο φίδι.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Γιὰ τὴ σάρα καὶ τὴ μάρα — κάθε φύλλο μιὰ δεκάρα.

Τοῦ Ἰουνίου πέμπτη καὶ δεκάτη,
καὶ τὰ μαζὰ ἡ ζέστη συνταράττει.

Τρακόδα δαράντα κι' ἑπτὰ,
κι' ἀνάγκη πολλὴ γιὰ λεπτά.

Βίβλος Κυανῆ, νέα καὶ τρανή.

Ἐπὶ Μόνσων ὁ Σαλισβουρύ. — Νὰ πᾶς 'στὸν Δελιγιάννη
καὶ νὰ τοῦ πῆς ὀγρήγορα, χωρὶς καιρὸν νὰ χάνη,
τῆς πάλαι Ἀτμοπλοικῆς τὰ χρέη νὰ πληρώσῃ,
ὅσα εἰς Ἀγγλους δανειστὰς ὀφείλ' ἡ ἐταιρία,
ἀλλῶς ὁ Σαλισβουρύ θὰ τὸν ἐμβαγλαρώσῃ
καὶ θὰ γενῇ καὶ 'στὰς Βουλὰς μεγάλη φασαρία.

Ὁ Μόνσων 'στὸν Πρωθυπουργόν. — Σᾶς πῆρε τὸ ποτάμι...
ὁ Σώλσβουρυ τὴν πληρωμὴν ζητεῖ τῶν ποσοτήτων,
ἀλλῶς γκόντεμ!.. σκέπτεται ρεζίλι νὰ σᾶς κάμη
καὶ εἰς τῶν Λόρδων τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τῶν Κοινοτήτων,
καὶ θὰ φανῇτε οὕτω πῶς 'στὸν κόσμον μασκαράδες,
οἱ πρῶτοι κανονιέρηδες, οἱ πρῶτοι φουκαράδες.

Ἐπὶ Μόνσων ὁ Πρωθυπουργός. — Μεγάλῃ Πρεσβευτᾷ,
μεγάλως ὄντως ἐκτιμῶ τὰ λόγια σας αὐτά,
σᾶς δέχομαι δὲ πάντοτε μὲ ὑποκλίσεις τόσας
καὶ εἰμαι δοῦλος ταπεινὸς τῆς Ἐξοχότητός σας,
ἀλλὰ τολμῶ νὰ σᾶς εἰπῶ πῶς σκουίζετε 'στὸν βρόντον,
ὅστι οὐκ ἂν λάβοιτε παρὰ τῶν μὴ ἐχόντων.

Ὁ Μόνσων 'στὸν Σαλισβουρύ. — Τὰ πρέποντα τοῦ εἶπα,
ἀλλὰ ἠαυρῶ πῶς ἕκαμα μὲς 'στὸ νερό μιὰ τρύπα.
Ἐκεῖν' οἱ Ἀτμοπλοικοὶ δὲν ἔχουν παραδάκι
καὶ χρεωστοῦν ἀμέτρητα καὶ εἰς τὸν Βαφειαδάκη.

Ἐπὶ Μόνσων ὁ Σαλισβουρύ. — Τὰ στεῖα κατὰ μέρος
καὶ πρόλαβε οἱ δανεισταὶ νὰ πληρωθοῦν ἐγκαίρως.

Ὁ Μόνσων 'στὸν Πρωθυπουργόν. — Ὁ Σώλσβουρυ καὶ
[πάλιν
μοῦ γράφει μὲ τραχύτητα ὑπὲρ ποτε μεγάλην.
Σκεφθῆτε πῶς θὰ χάσετε τὸν πρῶτόν σας ἀέρα,
ἂν δὲ τὸ πόδι 'στὰς Βουλὰς ὁ Σώλσβουρυ χτυπήσῃ,
ἀπὸ τ' Ἀκροκεραύνια ὡς 'στὸν Μαλέαν πέρα
ὅλ' ἡ Ἑλλὰς θὰ τιναχθῇ καὶ θὰ χρεωκοπήσῃ,
καὶ νταραβέρι ὅπως πρὶν δὲν θάχῃ πιά μαζί της
κανένας Ἀγγλος ἔμπορος, κανένας τραπεζίτης.

Ἐπὶ Μόνσων ὁ Πρωθυπουργός. — Ἡ ἔγκριτος Ἑλλὰς
ἀναγνωρίζει πάντοτε πῶς ἔχει ὀφειλὰς,
γνωρίζω δέ, ὦ Πρεσβευτᾷ τῆς κραταιᾶς Ἀγγλίας,
πῶς ἂν οἱ τόκοι δὲν δοθοῦν μετὰ τῶν κεφαλαίων,
θὰ χάσωμεν τὸ κρέντιτο καὶ τόσας εὐκολίας,
μουφλοῦζης δὲ θὰ κηρυχθῇ ὁ μέγας Ναπολέων,
ἀλλὰ τολμῶ νὰ σᾶς εἰπῶ κι' ἐγὼ καὶ τὸ Κορδόνη
πῶς κατ' αὐτάς ἡ Συριανὴ μουφλοῦσα τὰ κορδόνει.

Ὁ Μόνσων 'στὸν Σαλισβουρύ. — Τοῦ εἶπα κι' ἓνα κι' ἄλλο
μήπως κανένα μετρητὸ μπορέσω νὰ τοῦ βγάλω.
Τοῦ εἶπα πῶς ἡ πίστις τῶν θὰ πέσῃ καὶ τὰ φόντα,
ἀλλὰ 'στὴν πόρτα τοῦ κουφοῦ ὅσο κι' ἂν θέλῃς βρόντα.

Ἐπὶ τὸν Μόνσων ὁ Σαλισβουρύ. — Νὰ τοῦ εἰπῇς κοφτὰ πῶς με τοὺς Ἀγγλους καὶ μ' ἐμὲ κακὰ θὰ τὰ ξεμπλέξῃ, κί' ἂν γρήγορα δὲν σκέπτεται νὰ δώσῃ τὰ λεφτὰ ἢ μουσική στὸ Σύνταγμα τὸν ὕμνον μας θὰ παίξῃ, κί' ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς κί' οἱ ὀφειλέται κί' ἄλλοι θὰ τὸν ἀκοῦν γονατιστοὶ μὲ ξέσκεπο κεφάλι.

Ἐπὶ τὸν Μόνσων ὁ Πρωθυπουργόν. — Δὲν εἶναι κολοκύθια... ὁ Σώλσβουρυ μοῦ φαίνεται πῶς ἀναφεῖ στ' ἀλήθεια.

Ἐπὶ τὸν Σώλσβουρυ ὁ Θεωδωρῆς. — Σ' αὐτὰς τὰς περι-
στάσεις
ἐλπίγον οἶκτον, Σύμβουλε τῆς κραταιᾶς Ἀνάσσης,
καὶ μὴ μοῦ σφίγγετε καὶ σεῖς κί' ὁ Μόνσων τὸ λαρύγγι
κί' ἐγὼ νὰ βγάλω προσπαθῶ κί' ἀπὸ τὴν μυῖγα ξύγκι.

Ἐπὶ τὸν Σώλσβουρυ ὁ Θεωδωρῆς. — Ἀμάν κί' ἀμάν δὲν
ἔχει...
μ' ἐκείνους τοὺς μουφλούζηδες κακὴ δουλειὰ σὰς τρέχει,
καὶ ἂν τὰ ὀφειλόμενα δὲν δῶ ἐπὶ παλάμης
θὰ σὰς κοπῇ τὸ κρέντιτο ἀπ' ὅλας τὰς Δυνάμεις.

Ἐπὶ τὸν κύριον Πρωθυπουργὸς πρὸς τὸν Τσιροπινᾶ...
Μὲ σὰς κί' ἐγὼ τὰ ἔχασα κί' ἐπῆρα τὰ βουνά.
Ἐπὶ τὸν Σώλσβουρυ μᾶς ἀπειλεῖ καὶ μετὰ τὸ παραπάνω
πῶς ἀφαιρεῖ τὴν πίστωσιν ἀπὸ τὸν Καραπάνο,
καὶ τότε ἐγὼ τῆς Κηφισίδας θὰ τρώγω τοὺς βατράχους,
οὐδὲ τοὺς Ἀγγλους ἔπως πρὶν θὰ ἔχωμεν συμμάχους,
τῶν δὲ γιγάντων ἢ πατρὶς θὰ εἶναι σὰν σκουπίδι
κί' οἱ πρό αἰώνων πόθοι τῆς μαρούλια μετὰ τὸ ξύδι.

Ἐπὶ τὸν Τσιροπινᾶ πρὸς Θεωδωρῆν. — Εἰς τόσας δυστυχίας
ἐγὼ νομίζω περιττὰς τὰς ξένας συμμαχίας.
Οὐχ ἤττον τὸν Σαλισβουρύ πρὸς τὸ παρὸν νὰ βράσῃ
καὶ τὴν Μυκάλην τὴν γνωστὴν ἀμέσως ν' ἀγοράσῃ,
διότι δὲν εὐρίσκεται ἐστὶν Σύρα μετρητὸ
κί' ὁ Μάσκας δρόμο κατ' αὐτὰς ἐπῆρε δυνατό,
κί' ἂν, ὁ μὴ γένοιτο ποτὲ, δὲν ἔχωμεν καὶ χρήματα,
εἰ τότε πιά φασκέλωστα καὶ βράστα καὶ βλαστήματα.

Ἐπὶ τὸν Θεωδωρῆς ὁ δὴμαρχον. — Ὁ Σώλσβουρυ δὲν παίζει
καὶ κατ' αὐτὰς ἀγρίεψαν σπουδαίως οἱ Ἑγγλέζοι,
ἂν δὲ εἰς τοὺς τοὺς δὲν δοθῶν τὰ χρέη μετὰ τὸν τόκο
φοβοῦμαι μήπως ἔχωμε κανένα νέο μπλόκο.

Ἐπὶ τὸν Τσιροπινᾶ πρὸς Θεωδωρῆν. — Ἀς γίνῃ ἔ, τι θέλει...
σύ πάρε τὴν Μυκάλην μας καὶ γι' ἄλλα μὴ σὲ μέλη.
Σπουδαῖος ὁ ἐκλογικὸς μοῦ φαίνεται καυγᾶς
καὶ τοῦτο σκέψου, Πρόεδρε καὶ ἄνερ σεβαστὲ,
κί' ἂν περισσεύσῃ τίποτε ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς
μετὰ τὸν τρόπον τὸ μοιράζονται οἱ ξένοι δανεισταί.

Ἐπὶ τὸν Θεωδωρῆς ὁ δὴμαρχον. — Ὁ Σώλσβουρυ μαλλώνει,
καὶ γιὰ νὰ εὕρῃ χρήματα ὁκτῶ κομμάτια γίνου,
ἀλλέως δὲν θὰ λάβωμεν εἰς τὸ ἐξῆς βελόνι
καὶ μήτε καν τὰ μάρμαρα ἐκεῖνα τοῦ Ἐλγίνου.

Ἐπὶ τὸν Τσιροπινᾶ πρὸς Θεωδωρῆν. — Λεπτὰ νὰ μὴ ζητῇ
καὶ ἔσα θέλει μάρμαρα δικά μας ἄς κρατῇ.

Ἐπὶ τὸν Θεωδωρῆς ὁ δὴμαρχον. — Ἀγαπητέ μου φίλε,
εὐθὺς τὸν Βοκοτόπουλον εἰς τὰς Ἀθήνας στείλε,
ἄς ἔλθῃ κί' ὁ Ἀνύσιος κί' οἱ φίλοι μας οἱ ἄλλοι
νὰ δοῦμε πιά τί διάβολο θὰ γίνῃ κί' ἡ Μυκάλη.

Ἐπὶ τὸν Τσιροπινᾶ πρὸς Θεωδωρῆν. — Μὴν τᾶχετε χαμένα...
ἄς στείλῃ διακοίνωσιν ὁ Σώλσβουρυ κί' ἐμένα,
κί' ἐγὼ ὅτὸν Ἐξοχότατον, χωρὶς νὰ τὸν ντραπῶ,
εἰσεύρω, φίλε Πρόεδρε, τί πρέπει νὰ τοῦ πῶ.

Ἐπὶ τὸν Σώλσβουρυ ὁ Θεωδωρῆς. — Νὰ κάμῃς ἔπως ὅπως
νὰ πληρωθοῦν οἱ δανεισταὶ καὶ τιμηθῇ ὁ τόπος.

Ἐπὶ τὸν Θεωδωρῆς ὁ Σώλσβουρυ. — Δὲν ἔρριχνονται λίαν
κί' ἀπευθυνθῇτε δι' αὐτὸ πρὸς τὸν Τσιροπινᾶ.

Ἐπὶ τὸν Σώλσβουρυ ὁ δὴμαρχον. — Παρακαλῶ σας ἀπὸ
τὰ χρέη νὰ πληρώσετε δι' ἀγορὰν ἀνθρώπων,
καὶ ἂν δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σὰς γνωρίζω ὁδὸλου
πλὴν μαλαγὰνα φαίνεσθε καὶ κάλτσα τοῦ διαβόλου.

Ἐπὶ τὸν Τσιροπινᾶ πρὸς Σώλσβουρυ. — Κλεινὴ Σαλισβουρύ,
μὴ θέλῃς σῶναι καὶ καλὰ νὰ κάμῃς τὸν βαρύ.
Γνωρίζω μὲν πῶς ἀνθρακας οἱ Ἀγγλοι οὐκ ἐλίγους
ἐδάνεισαν ἐστὺς Συριανούς μετὰ προφανῇ ζημίαν,
κί' εὐχαριστοῦμεν δι' αὐτὸ τοὺς Τόρεις καὶ Οὐγγούς,
ἀλλ' ἀνθρακες ὁ θησαυρὸς κατὰ τὴν παροιμίαν.

Ἐπὶ τὸν Σώλσβουρυ ὁ δὴμαρχον. — Γκοντέμ Τσιροπινᾶ.

Ἐπὶ τὸν δὴμαρχον ὁ Σώλσβουρυ. — Αἲρα κοπανᾷς.

Ἐπὶ τὸν Σώλσβουρυ ὁ δὴμαρχον. — Βρὲ δὸς μας τὰ λεφτά.

Ἐπὶ τὸν δὴμαρχον ὁ Σώλσβουρυ. — Μᾶς ἔσπασες μ' αὐτὰ
τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς νὰ πᾶς νὰ μοῦ κουρευέσαι...
ἡῖρες καὶ σὺ τὴν ἐποχὴ γιὰ νὰ μᾶς κοκορεύεσαι.
Ἐδῶ ἀπὸ τὸ χάλι μας καὶ τὴν μεγάλη λόρδα
τὸ ἀντερό μας ἔγινε σὰν χαλασμένη κόρδα,
καὶ ἤλθαν κί' ἔλ' οἱ Μέτοχοι τῆς μαύρης Ἑταιρίας
μ' ὀλοθυγμούς, μ' ἀλαλαγμούς, καὶ μετὰ φωνὰς ἀνέβησαν
μὲ φλούγκελχορν, μετὰ βόμβαρδον, καὶ μία καραμουλὴ
τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν νὰ δώσουν ἐστὶν μουφλούζα
καὶ ἤλθε κί' ὁ Μεθόδιος, Δεσπότης πάσης Σύρου,
νὰ ψάλλῃ ἐπικήδεια μετ' ἀπαντος τοῦ κλήρου,
ἡῡχηθη δὲ ν' ἀναπαυθῇ κί' αὐτὴ πρὸς τὸ παρὸν
εἰς τόπον ἀναψύξεως, εἰς τόπον γλοερὸν,
ἐκεῖ ποῦ δὲν πληθρόνεται συναλλαγματικαί,
καὶ σὺ ἀκόμη χρήματα γυρεύεις, τενεκέ;

Ἐπὶ τὸν Σώλσβουρυ ὁ δὴμαρχον. — Τοὺς στόλους θ' ἀμολῶ
καὶ ὅλην τὴν Ἐρμούπολιν θὰ βομβαρδοβλήσω.

Ἐπὶ τὸν Τσιροπινᾶ πρὸς Σώλσβουρυ. — Κανένας δὲν πληρώνει
κί' ἀπὸ κανόνια μπάμ καὶ μποῦμ ταυτὶ μας δὲν ἔρριχνε.
Ὅσ' εἶναι κανονιέρηδες δὲν σκιάζονται μετὰ τέτοια
καὶ ἄρες μας ὅτ' αἰχλὺς μας καὶ ὅτ' ἀπὸ πολλὰ σκελῆτα.

Τὸν ἐπείραζαν ἢ ζέσπαις καὶ δὲν εἶναι ὅτ' αἰσθάνεται καλὰ τοῦ,
καὶ σὰν ἄνθρωπος τῆς μόδας ἐπιβαίνει ποδηλάτου.

Ἐπὶ τὸν Σώλσβουρυ ὁ δὴμαρχον. — Γκοντέμ Τσιροπινᾶς!..

Ἐπὶ τὸν Τσιροπινᾶ πρὸς Σώλσβουρυ. — Αἲρα κοπανᾷς...
δὲν σκιάζονται βομβαρδισμοὺς οἱ ταπεινοὶ σου δούλοι...
εἰς τὴν Πλατεῖα ἔχομε σπημένο τὸν Μιαούλη.

Ἐπὶ τὸν Σώλσβουρυ ὁ δὴμαρχον. — Καυμένε, τί θὰ πάθῃς!..
ὁ Μάσκας θὰ βῇ δὴμαρχος, καὶ τότε σὺ ἐχάθῃς.

Ἐπὶ τὸν Τσιροπινᾶ πρὸς Σώλσβουρυ. — Κακὴ ψυχρὴ σου γλᾶσκα!
ντοῦρος κί' ὁλόρθος στέκομαι κί' ἐμπρὸς σου καὶ ἐστὶν
[Μάσκα.
Κί' ἂν ἔβγω δὴμαρχος ἐγὼ, μὴ ποῖς καμπόσα χρέη
νὰ πάρουν κί' οἱ Ἑγγλέζοι σου, ποῦ κάνουν σὰν Ἑβραῖοι,
ἀλλέως ὅλα θὰ χάσῃς κί' ἡ γῆ πυρὶ μιχθήτω,
μετὰ ἄλλους λόγους δηλαδὴ λὰ μοῦζα φινίται.
Αὐτὰ καὶ μένω ταπεινῶς μ' ἀδυναμίαν τσίρου
Τσιροπινᾶς, Τσιροπινᾶς, ὁ δὴμαρχος τῆς Σύρου.

Φαδουλῆς καὶ Περικλέους,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Φ. — Ἡ Ἑγγλιτέρα, Περικλῆ, ποῦ κακὸ φόρο νᾶχι,
μὴ κἀθεταὶ πρὸς ἡμερῶν ἀπάνω ὅτ' ἀπὸ στομάχι.
Π. — Γρατί, μορέ;

Φ. — Κατ' ἐμὲ ἔρωτᾷς... δὲν εἶδες, βρὲ γαϊδούρι,
πῶς ἀπειλεῖ ὁ Σώλσβουρυ νὰ κάμῃ νταβιχατοῦρι
καὶ ὅτ' αἰσθάνεται καλὰ τοῦ Βούλας θὰ γίνῃ φασαρία.

ἐάν ἡ Ἀτμοπλοϊκὴ τῆς Σύρου ἐταιρεία
δὲν ἐξοφλήσῃ, Περικλῆ, ὅσα ποσὰ μεγάλα
εἰς τοὺς Ἑγγλέζους χρεωστεῖ γιὰ κάρβουνα καὶ γι' ἄλλα;
'Ακοῦς ἐκεῖ κατὰστασις!... ἀκοῦς ἐκεῖ φοβέρεα!...
μὲ τὰ σαπιδοχάσεια των μᾶς 'πῆραν τὸν ἀέρα...
μᾶς ἦσαν τοῦ χειροῦ των πιά κα' ἀπὸ ταῦτι μᾶς σέρνουν
καὶ ξεφυτρύνουν ἑξαφνα ἐκεῖ ποῦ δὲν τοὺς σπέρνουν.
Πότε ὁ Ρούμπορν μᾶς κτυπᾷ τὴν πόρτα μὲς 'στὰ μοῦτρα,
πότε ὁ Νίκολσον βραβεῖ τὴν μαλακὴ μᾶς κοῦτρα,
πότε 'έρχονται 'στὸ Φάλλερ γιὰ νὰ μᾶς κάνουν μπλόκο,
πότε γιὰ ψύλλου πῆδημα λυσσοῦν καὶ πέρνουν φόκο,
πότε μ' ἐκεῖνο, Περικλῆ, καὶ ἄλλοτε μὲ τοῦτο
φορτόνονται 'στὴ ράχη μᾶς καὶ μᾶς βραοῦν μὲ κνοῦτο,
καὶ ὅσαι μπάλαις ἔπασαν εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον
ἀπὸ τὸν Ἀγγλον Ναύαρχον παρὰ τὸ Νκυαρίνον
θαυρῶ πῶς τῆς ἐπλήρωσε πολλὰς; φορτὰς ὡς τώρα
'στοὺς εὐγενεῖς σωτήρας τῆς ἡ τῶν Ἑλλήνων χώρα.
Π. — Κι' ἐγὼ μαζί σου σύμφωνος...

Φ. — Ἀκοῦς ἐκεῖ κεφάλι!...
ὁ Σώλσβουρν τὸν ἄμπακο σκόπευε νὰ μᾶς ψάλλῃ
καὶ θὰ ἐκθέσῃ τῶν Ρωμηῶν τὰ χάλια ἐν συνόψει
κι' ἀπὸ ταῦτάκι τὸ νερὸ κι' ἐκεῖνος θὰ μᾶς κόψῃ.
'Ὅρσε 'στῶν Ἀγγλων τὰς Βουλὰς... ἄς σκούξῃ ὅ,τι θέλει...
ἐμᾶς, μωρὲ, δι' ὅσα 'πῆ κουκουῦτσι δὲν μᾶς μέλει.
Σὰν ἔχω δίνω, Περικλῆ, καὶ μὲ τὸ παρκαπάνω,
ἀλλ' ὅταν δὲν βαστῶ λεπτὸ, τί θέλεις νὰ σοῦ κάνω;
Μουφλοῦζεψαν κι' οἱ Συριανοὶ καθὼς καὶ ἄλλοι τόσοι
καὶ μήτε ὁ Πρωθυπουργὸς 'μπορεῖ νὰ τοὺς γλυτώσῃ,
ἀλλὰ γι' αὐτὸ δὲν ἔπρεπε ὁ κόσμος νὰ τραντάξῃ
κι' ὁ κύριος Σαλισβουρν μαζί μας νὰ φονιάξῃ
καὶ μὲ θυμὸ 'στὸν Θεοδωρὴ νὰ στείλῃ δοκουμέντα...
παντοῦ καὶ πάντα, Περικλῆ, συμβαίνουν φαλιμέντα.
'Σ' αὐτὸν τὸν κόσμο, ποῦ καθεὶς γεννᾶται γιὰ νὰ ρέβῃ,
εἴτε ἀργὰ ἢ γρήγορα κι' ὁ Κροῖστος μουφλοῦζεψι.
Π. — Κι' ἐγὼ μαζί σου σύμφωνος...

Φ. — Ἀκοῦς ἐκεῖ φοβέρεα!...
τὰ τόσα ρεζίλιχ τῆς δὲν βλέπῃ ἡ Ἑγγλιτέρη,
ὅπου τῶν Λόρδων ἔγιναν τὰ μέγαρχα λημέροι
καὶ κλέβουν εἰς τὸν μπακαρᾶ ἡμέρα μεσημέρι;
Τὸν Λόρδο Κούρμιγγ δὲν κυττοῦν καὶ ἄλλους Ὀμοτίμους,
σουφροποιοὺς μὲ δίπλωμα τὰ μάλιστα δοκίμους,
ποῦ ἂν καὶ Λόρδοι, Περικλῆ, ζητοῦν νὰ κάμουν πλοῦτη
μὲ τὸ χαρτοκοπάνισμα καὶ μὲ τὸ μπαλαμουῦτι;

Μὰ 'λίγο κἂν δὲν 'ντρέπεται κι' ὁ Πρίγκηψ Οὐαλλίας,
ποῦ τοῦ ἀρέσουν τὰ χαρτιὰ καὶ ἄνευ ὠρελείας;
δὲν προσπαθεῖ νὰ μιμηθῇ τοῦλάχιστον ἐμένα,
ποῦ μὴ γιὰ πάντα τᾶρησα τὰναθεματισμένα,
κι' ἐδάγκωσα κι' ἐξέσχισα τὸν Ρήγα καὶ τὸν Ἀστο
κι' ἔκαμα ὄρκο καὶ σταυρὸ νὰ μὴν τὰ ξαναπιάσω,
καὶ τώρα μ' ἡσυχῇ καρδιὰ μεθ' ἀπὸ ρετσίνα
καὶ μήτε μάους παίζω κἂν μηδὲ στραβὴ κοντσίνα;
'Εγὼ ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Πρίγκηπος τοῦ γαύρου
εἶμ' ἕνας κώνωψ, Περικλῆ, ἐπὶ κεράτων ταύρου,
καὶ ὅμως ἔχω θέλησιν καὶ σθένος χαρκατήρος,
ἐφ' ᾧ καὶ μ' ἀνεκλήρξαν ἱππότην τοῦ Σωτήρος;
κι' αὐτὸς ὁ ἀφεντάνθρωπος, κοτζᾶμ κρεμανταλὰς,
καὶ κύριος μ' εὐγένειαν καὶ σχέσεις ὕψηλὰς,
Λόρδος, Μυλλόρδος, ντιστεγκέ, καὶ Πρίγκηψ Οὐαλλίας,
κι' ἐντὸς μικροῦ διάδοχος τοῦ θρόνου τῆς Ἀγγλίας,
δὲν 'ντρέπεται νὰ κάθεται νὰ παίξῃ μπακαρᾶ
μὲ κάθε κλέφτη ντιστεγκέ καὶ κάλπικο παρᾶ,
κι' ὡς σήμερα νὰ μὴ 'μπορῇ 'στὸ πάθος του ν' ἀνθέξῃ
καὶ σὰν κι' ἐμὲ νὰ ὀρκισθῇ πῶς δὲν θὰ ξαναπαίξῃ;
Αὐτὰ νὰ δῇ ὁ Σώλσβουρν καὶ τᾶλλα των τὰ χάλια,
κι' ἂν ἔχασαν οἱ Συριανοὶ ταῦτ' αὐτὰ καὶ τὰ πασχάλια
μὲ τοὺς Τσιροπινάδες των καὶ μὲ τοὺς Ἀνυσίους,
αὐτὰ συμβαίνουν κἄποτε καὶ εἰς τοὺς Παρισίους.
Π. — Κι' ἐγὼ μαζί σου σύμφωνος...

Φ. — Ἀς ψάλλῃ ὅ,τι θέλει...
ἐμᾶς, μωρὲ, δι' ὅσα 'πῆ κουκουῦτσι δὲν μᾶς μέλει.
'Ὀλράιτ!.. ἄς χαλαρωθῶν κι' αἱ σχέσεις τῆς Ἀγγλίας,
ἄς μὴν τὰ κόψῃ πῶποτε ὁ Πρίγκηψ Οὐαλλίας
μαζί μὲ τοὺς Ἀσλάνηδες καὶ μὲ τὸν Χοντρο-Λάζαρο,
ἄς βγάλουν τοὺς χρεώστους των εἰς τὸ γαϊδουροπάζαρο,
περὶ Ἑλλάδος 'στὸ ἐξῆς ἄς μὴν πολυτυρβάξουν,
κι' ἀπὸ γεινάτι καὶ θυμὸ ποτέ των ἄς μὴ βάζουν
'στῆς ἄνοσταις πουδίγκαις των Ἑλληνικαῖς σταφίδες,
ἄς μὴ πατοῦν τὸ χῶμά μας φιλάρχαις Ἀγγλίδες,
ποῦ νὰ θανατάσουν ἔρχονται τὴν δόξαν ἐδῶ πέρα
καὶ σκούζουν Σπλέντιτ, Περικλῆ, καὶ τὴν κακὴ των
οὐδ' Ἀγγλος, τὸ Πτολίεθρον ἄς μὴν τιμᾷ κανεῖς...
Π. — Κι' ἐγὼ μαζί σου σύμφωνος...
Φ. — Ἀν' ἔτσι συμφωνῇ,
τὸ τακτικὸ μπαγλάρωμα βεβαίως τὸ γλυτώνω...
Π. — Καὶ συμφωνῶ καὶ συμφημι καὶ σὲ ξυλοφορτόνω.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Εἰς τὸ Θέατρον ἐκείνο τῆς Πλατείας Ὀμονοίας
αἱ Ἀθῆναι θ' ἀπολαύσουν μουσικῆς πολὺ σπανίας.
'Ὁ γλυκὺς ἐρασιτέχνης, ὁ Δημήτρης Δαμιανός,
παίκτης λύρας καὶ κιθάρης ἐν τοῖς μάλιστα δεινός,
τὸ ἐσπέρας τῆς Δευτέρας θὰ μᾶς δώσῃ συναυλίαν
μὲ διάφορα κομμάτια καὶ μὲ τόσῃ ποικιλίαν.
Θὰ συμπράξουν δὲ εἰς ταύτην κι' ἐξοχότητες πολλαί,
Βολονίνης καὶ Κοκκίνης κι' ὁ γνωστὸς ὁ Λαμπελέ.

Ὅποιοι ἀσίκης ἀπὸ σὰς ἐπιθυμεῖ νὰ πάρῃ
μπαστούνην πρώτης τάξεως κι' ἀπὸ γερὸ πριναρί,

ποῦ τὰ τιμᾷ κι' ὁ Ποίγκηψ μᾶς Γεώργιος πολὺ
καὶ 'στοὺς Ἰάπωνας μ' αὐτὰ ἐνέσπειρε τὸν τρόπον,
τοῦ Τσαλαπάτη τὸ λαμπρὸν Κατάστημα πουλεῖ,
ποῦ 'στοῦ Αἰόλου, ὡς γνωστὸν, εὐρίσκεται τὸν δρόμον.

Στὴν νέαν ἱστορίαν τοῦ τρέχοντος Αἰῶνος
εἰσαγωγὴ ἐπιδόξια τοῦ Παύλου Κασιλίδου,
ποῦ φαίνεται καὶ εἶναι εἰς τὰ τοιαῦτα μόνος;
κι' οἱ Ἀσιανολόγοι τὸν ἔχουν γιὰ στολίδι.
Θ' ἀναγνωσθῇ καὶ ταῦτο παντοῦ μετ' ἀπληστίας...
'στὸ Βιβλιοπωλεῖον πωλεῖται τῆς «Ἑστίας».

Ὁ Ρωμηὸς γνωστὸν οὕς κάνω — πῶς 'στὸ σπῆτι μου ἀνέβῃ
'στὴν Νεάπολιν ἀπάνω — κι' ἀπὸ τοῦδε σποροῦνται
μὲ ξεροδοχεῖο Εὐδὴ, — δὲδ' 'στὸ λάδι τρεῖς 'στὸ ξύδι.

μὲ Λημέρον, μὲ μὲτὰ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μὲτὰ χήρα δίχως ἄνδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμμή.